

4962 SAYILI KANUN GEREKÇESİ

GENEL GEREKÇE

Günümüz çağdaş vergi sistemlerinin en karakteristik özelliği, ekonomik, sosyal ve teknolojik gelişmeleri yakından izlemesi ve öngörülen ekonomik ve sosyal hedeflere ulaşılmasında etkin bir rol oynamasıdır.

Ekonomik ve malî alanlarla bilişim konusunda meydana gelen ilerlemelerin hukukî düzenlemelerin içinde yer alabilmesi ve böylelikle de uygulamaların daha çağdaş hale gelebilmesi için vergi kanunlarında bu yeniliklere bağlı yeni düzenleme ve değişikliklerin yapılması kaçınılmaz hale gelmiştir.

Türk vergi sisteminin bileşenleri olan vergi idaresi ve vergi mevzuatının günün şartlarına uygun olarak yeniden yapılandırılmasında hareket noktası olan, 4811 sayılı Vergi Barışı Kanunundan sonra yasalaşan ve bazı maddi vergi kanunlarında değişiklikler yapan 4842 sayılı Kanundan sonra bu sürecin bir adımı olarak bu yeni tasarıyla da bazı maddi ve şekli vergi kanunlarında değişiklikler yapılması amaçlanmaktadır.

Bu tasarı ile ekonomik alanda etkin ve yoğun bir şekilde kullanım alanı bulan internet ve kredi kartı gibi iletişim ve ödeme araçlarının vergi sistemine dahil edilmesi hedeflenmektedir. Bu yenilikler, mükelleflerin daha az masraf ve sürede vergisel yükümlülüklerini yerine getirmesini sağlayacak ve böylece teknolojik gelişmelerin vergi mevzuatına yansıtılması suretiyle kayıtlı ekonomiye geçiş sağlanacaktır.

Öte yandan, Tasarı ile bankacılık sistemindeki finansman yükünün azaltılması ve kayıtdışılığın önlenmesi amacıyla senetlerle kredi kartı sözleşmelerindeki damga vergisi kaldırılmaktadır.

Tasarıda;

- Beyannamelerin internet de dahil olmak üzere her türlü manyetik ve elektronik ortamda alınması ve izlenmesi,

- Amme alacaklarının banka kartı, kredi kartı ve benzeri kartlar kullanılarak tahsilinin mümkün kılınması,

- 20 ve daha büyük yaştaki eski araçların hurdaya ayrılması şartıyla yeni alınacak araçlarda 3,5 milyar TL'ye (2004 yılı için 4,5 milyar) kadar Özel Tüketim Vergisi indirimi sağlanması,

- Ziraî işletmeye dahil edilmeyen biçerdöver veya bu mahiyetteki motorlu araçların ticarî kazanç hükümlerine göre vergilendirilebilmeleri,

- Vergi mahremiyetinin daraltılması,

Amaçlarıyla vergi kanunlarında değişiklik ve yeni düzenlemeler getirilmektedir.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1. - 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 257 nci maddesinde; Maliye Bakanlığının muhasebe, vergilendirme, bilgi toplama, belge düzenini sağlama, tahsilat ve ödemelerin banka veya finans kurumu aracılığıyla yapılması halinde kurumların düzenledikleri belgeleri tevsik etme ile internet ve intranet gibi manyetik ortamlarda bilgi alma konularında izin verme veya zorunluluk getirme yetkisi bulunmaktadır.

Günün teknolojik gelişmelerine paralel olarak getirilen düzenleme ile de Maliye Bakanlığına, vergi beyannamelerinin her türlü elektronik bilgi iletişim araç ve ortamında verilmesine izin verme veya zorunluluk getirme, beyanname çeşitleri, mükellef grupları ve faaliyet konuları itibarıyla ayrı ayrı uygulatma yetkisi öngörülmektedir.

Bu yetkiye istinaden Maliye Bakanlığı vergi beyannamelerini daha hızlı ve detaylı bir şekilde alabilecektir. Bunun sonucunda hem mükelleflerin hem de vergi idaresinin zaman ve emek kaybı en aza indirgenecektir.

Madde 2. - 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 41 inci maddesinde yapılan düzenleme ile borçlulara, amme borçlarını komisyon karşılığında ya da bir komisyon ödemeksizin banka veya kredi kartı ya da benzeri kartlar ile ödeme kolaylığı sağlanmaktadır. Ayrıca, kredi kartıyla yapılan ödemelerde paranın Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasına aktarılma süresi işlem tarihini takip eden günden itibaren azamî 20 gün

olarak belirlenmiş, Maliye Bakanlığına, alacak türleri ve/veya bankalar itibarıyla farklı süreler vermeye, kredi kartı ile yapılacak ödemelerde komisyonsuz veya komisyon bedeli karşılığı ödeme yapılması şekillerinden birini veya her ikisini birlikte kullandırmaya, komisyon bedeli alınmaksızın yapılacak ödemelerde ödeme tarihini vade tarihinden azamî 20 gün öncesine kadar belirlenecek bir tarih ile sınırlamaya yetki verilmektedir.

Madde 3. - Bu madde ile 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 41 inci maddesine göre amme alacağını tahsil yetkisi verilen kuruluşlara yapacakları tahsilata yönelik bilgilerin verilmesinin, Kanunun 107 nci maddesinin uygulanması açısından sırrın ifşası sayılmayacağı yönünde düzenleme yapılmaktadır.

Madde 4. - Bu madde ile 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun EK 1 inci maddesine bir fıkra eklenmek suretiyle Kanunun 41 inci maddesine göre kredi kartı ve benzeri kartlar kullanılmak suretiyle yapılan ödemelerde, ödeme tutarı tahsilata aracılık yapan kuruluşların 41 inci madde uyarınca kendilerine tanınan sürenin sonunda Hazine hesaplarına intikal ettirildiği, dolayısıyla Hazinesinin kullanımına işlem tarihinden uzunca bir süre sonra sunulduğu dikkate alınarak, erken ödeme indirimi uygulamasında ödeme tarihi olarak paranın tahsil dairesi hesabına geçtiği günün esas alınacağı yönünde düzenleme yapılmaktadır.

Madde 5. - Türkiye’de faaliyette bulunan irtibat bürolarında çalışanların ücretleri gelir vergisinden müstesna tutulmaktadır.

Madde 6. - Gelir Vergisi Kanununun 54 üncü maddesinde yazılı işletme büyüklüğü ölçülerini aşmamakla birlikte 53 üncü maddenin birinci fıkrası gereğince biçerdöver veya bu mahiyetteki bir motorlu araç veya on yaşına kadar ikiden fazla traktöre sahip olan çiftçiler sırf bu araçlarından dolayı gerçek usulde zirai kazanç mükellefiyeti tesis ettirmekte, söz konusu biçerdöver veya benzer mahiyetteki araçlara sahip olmayıp, aynı işletme büyüklüğüne sahip diğer çiftçiler sadece tevkifat suretiyle vergilendirilirken, bu araçlara sahip mükellefler zirai faaliyetten dolayı yıllık beyanname vermek ve diğer yükümlülükleri yerine getirmek zorunda kalmaktadırlar.

Düzenleme ile aynı arazi büyüklüğüne sahip çiftçilerin aynı kategoride vergilendirilebilmeleri sağlanarak, biçerdöver ve diğer araçların ticarî bir organizasyon içerisinde çalıştırılması halinde GVK’nun 47, 48 ve 51 inci maddelerinde yazılı şartlar yerine getirildiği taktirde, basit usulde, aksi taktirde gerçek usulde ticarî kazanç tespiti ile vergilendirilmeleri, zirai işletmeye dahil olması (envanterinde veya aktifinde yer alması) halinde ise yine zirai kazanç usullerine göre vergilendirilebilmeleri amaçlanmıştır.